

Μὰ πρὸν προφθάσω νὰ τοῦ πῶ :
 « Δὲν ̄ζεύρεις πόσον σ' ἀγαπῶ ·
 » τρελλαίνουμαι γιὰ σένα »,
 φεύγει εδώντς σὰν ἀστραπὴ
 καὶ μὲ ἀφίνει — τί ̄ντροπή ! —
 μὲ γέρια σκουριασμένα.

« Οταν νὰ φεύγῃ τὸν θωρῶ,
 σὰν ἐρωμένη λαγυταρῶ
 νὰ τὸν κρατῶ · τὸ πλαΐ,
 νὰ τὸν γαρῶ νὰ μὲ γαρῆ.
 Πρὸν νὰ τὸν δῶ ἀναγωρεῖ·
 πάει κι' ἀκόμη πάει !

Στάσου μαριόλικε παρᾶ,
 στάσου, ἡ μόνη μου γαρά,
 στάσου λιγάκι ἀκόμη.
 Τοῦ κάκου· φεύγει καὶ πετᾶ
 καὶ τὸν φτωχὸν μὲ παρατῆ
 μὲ ἀνοιχτὸν τὸ στόμα.

« Ωρα καλή, ωρα καλή·
 » τὴν τσέπη ποῦ σὲ προσκαλεῖ
 μὴ στέκης τρέχα, πέτα.
 Μὰ ἀκουσει τί θὰ σοῦ πῶ :
 « Ἐπίσκεψι δὲν ἀγαπῶ
 » μὲ γάντι κι' ἔτικέτα.
 » Τί ἔτικέτες ἥλες ἔκει·
 » ἐπίσκεψι ἀρμενική·
 » μὴ πράγματα γαμένα. »
 Θύμωσε ὅμως φοβερά
 καὶ ἀπὸ τότε — συμφορά —
 τάγοριμε γαλασμένα.

Ἐπίστης δὲ οὐπό ̄ποψιν ποιητικὴν ὡραίων εἶναι καὶ
 τὸ ἔξις ἐπιγραφόμενον :

• Η ψαράδαινα. •

« Δῆτε εὑμορφὰ ποῦ ̄χεις ἡ ψαράδαινα ἔκείνη·
 εἰς τὸ καθ' ἀρράτο γέρι αρεματοῦ βαστᾶ κοφίν
 μὲ μεγάλα φρέσκα ̄ψάρια
 καὶ φωνάζεις ἀνάρι· ἀνάρια :
 « Παιδί θὰ πάρη
 » φρέσκο ̄ψάρι ; »

« Δῆτε μάτια, δῆτε φρύδια, δῆτε πρόσωπο φεγγάρι·
 » Απὸ τέτοια μιὰ κοπέλα ποὺς ̄ψάρακια δὲ θὰ πάρη ;
 » Εγει εὑμορφὰ ποῦ σφάζεις, εὑμορφὰ ποῦ μαγηνητίζει·
 » τὰ διλόδροσα νεράκια τοῦ γιαλοῦ τὴν ἀκονίζεις.

• Η μαριόλικ πόσο νάζει
 ̄χεις σὰν γλυκὰ φωνάζει
 μὲ καμάρι :
 « Φρέσκο ̄ψάρι ! »

« Δῆτε, ἡ ματιά της στράφεται καὶ φωτικής καὶ λαζαρίας φύγει.
 » Αν θελήσῃ τὸ σαλόνια ἔνα της νὰ ρίξῃ δίγιτο,
 γίλια δυὸς ἔκει σὰν ̄ψάρια
 θὰ τακτάσῃ παλληκάρια.
 » Δῆτε γάρι·
 « Φρέσκο ̄ψάρι ! »

« Φρέσκο ̄ψάρι ! » Όλημέρα ἡ φτωχοῦλα τοῦτο κάνει,
 νὰ κερδήσῃ πέντε γρόσια, τὸ φωμάκι της νὰ βγάνη.
 Ζέστα, κρύο, ὅλο τρέχει
 καὶ γυμνὰ ἡ δόλια ̄χει
 τὰ ποδάρια.
 « Φρέσκα ̄ψάρια ! »

Οέλει μὲ τὰ δύο της γέρια νὰ κερδίζῃ τὸ φωμί της,
 γιατὶ θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ἀδόλωτη τιμὴ της.
 « Η δουλειὰ ποτὲ καμμία
 δὲν τῆς φέρει ἀτιμία,
 σὰν πουλῆ εἰς τὸ παζάρι
 — ὅχι τὴν τιμὴ — τὸ ̄ψάρι.

Τοιούτο καὶ τὸ τεῦχος τοῦτο, ὅπερ περικλείει
 ποιήματα οὐκ ὀλίγας ̄χοντα καλλονάς καὶ ὅπερ ἀ-
 ξιόν ἔστιν ἀναγνώστεως.

* * *

Μέγαν προκαλεῖ θόρυβον ἐν Γαλλίᾳ τὸ ἄρτι συντε-
 λεσθέν μυθιστόρημα τοῦ περιπύστου Émile Zola *Le
 Docteur Pascal*. Τὸ μυθιστόρημα τοῦτο, καθὼ τού-
 λάχιστον γράφει ὁ τὴν φιλολογικὴν κριτικὴν ποιού-
 μενος ἐν τῇ *Civavag* Ἐπιθεωρήσει τῶν Παρισίων κ.
 Émile Faguet, ἐκρίθη ὑπὸ τῆς δημοσίας γνώμης ὡς
 κατώτερον πάντων τῶν μυθιστορημάτων τοῦ συγγρα-
 φέως τοῦ Dédâcle καὶ δείποτε ὑποψηφίου ἀκαδημαϊ-
 κοῦ. Τὰ κύρια πρόσωπα τοῦ νέου ἔργου τοῦ Zola εἰσὶν
 ὁ Docteur Pascal, ἀνὴρ πεντήκοντα καὶ ἐννέα ἔτῶν
 καὶ σοβαρός, καὶ ἡ Clotilde, κόρη εἰκοσιπενταέτης,
 ἥτις μέχρι τινὸς παρίσταται περθένος σεμνή, ἐπὶ τὴν
 ἀπλῆ δὲ ἀφηγήσει τῶν νόμων τῆς αληρονομίας μετα-
 θέλλεται καθολοκληρίαν, παραδίδοται τῷ παρὰ τὸν
 χαρακτῆρα αὐτοῦ τοιαῦτα πράττοντι Docteur Pascal
 καὶ καθίσταται παλλακίς αὐτοῦ. Αἱ ἐκπλήξεις ἐν
 τῷ ἔργῳ διαδέχονται ἀλλήλας, καὶ τὰ ἀκατανόητα
 οὐκ ὀλίγα φέρονται. Τὰ πρόσωπα οὐδαμῶς ζῶσι, ήτού-
 λάχιστον ὡς τὰ ζῶντα ὄντα. Οὐδεμία τηρεῖται συ-
 ἔχεια ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν παθῶν αὐτῶν.

O. A.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

• Ελληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος. •

Συνέδροια τῆς 21 Ιουνίου.

Προεδρεία Δ. Μαλιάδου. Αναγινώσκονται καὶ ἐπι-
 κυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προτέρας συνεδροίας. Ο
 κ. γεν. γραμματεὺς ἀνακοινοῦται περιληπτὸν τῶν
 εισελθουσῶν κατὰ τὸ ληξιανὸν ἐφθιμεροῦ ἐπιστολῶν ὡς
 καὶ τὰς βιβλίων προσφοράς. Η ἀλληλογραφία σύν
 τοῖς ἀλλοῖς περιελάμβανε καὶ ἐπιστολὰς τῆς Α. Εξ.
 τοῦ κ. Χροστάκη ἐφέντη Ζωγράφου, ἐπιτίμου μέλους
 καὶ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ κ. Κ.
 Καραπάγου, ἀλλοτε προέδρου τοῦ Συλλόγου καὶ i-

* *

δρυτοῦ τοῦ φερωνύμου ἀγῶνος. Καὶ οὐ μὲν Α. Ἐξ. ὁ Χριστάκης ἐφένδος Ζωγράφος διὰ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ ἐκφράζει τὰ συγχαρητήρια αὐτοῦ τῷ νέῳ προέδρῳ κ. Μαλιάδῃ καὶ τοῖς λοιποῖς κοδιμήτορσιν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτῶν, διαβεβαιοῦ ται δὲ ὅτι «οὐ παύσεται καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τρέφειν πρός τὸν Σύλλογον τὸν αὐτὸν πάντοτε συμπάθειαν καὶ ἀγάπην καὶ παρέχειν αὐτῷ, ὅσην αὐτῷ δύναμις, πᾶσαν προστασίαν καὶ ὑποστήριξιν, ὥπως ἔξαικολουθήσῃ ἀπαρεγκλίτως ὁδεύων τὸν εὐγενῆ καὶ ἐκπολιτιστικὸν αὐτοῦ σταδιοδρομίαν ἀνὰ τὸν Ἀνατολὴν», ὅ δέ κ. Καραπάνος ἐκφράζει τὸν χαράν αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς ἀνακοινωθεῖσιν αὐτῷ περὶ τοῦ Καραπανείου ἀγῶνος, εὐχαριστεῖ τῇ ἐκπαιδευτικῇ ἐπιτροπῇ ἐπὶ τοῖς κόποις αὐτῆς πρός κοίσιν τῶν τῷ ἀγῶνι ὑποβληθέντων, ἀγγέλει τὸν ἀποστολὴν ἐπιταγῆς ἐκ φρ. 250, ὥπως πληρωθῇ ὁ βραβευθεὶς ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς Ὀδυσσείας καὶ εὔχεται ὥπως τὰ ληφθεῖσαν μέτρα ὑπὲρ τοῦ Καραπανείου ἀγῶνος ἀποδῶσιν ἀποτελεσματικά. Ἐπίσης ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ ἐφέρετο καὶ ἐπιστολὴ ἀνωνύμως ἀποσταλεῖσα ὑπὸ κυρίας ὑποβαλλούσης τῇ κρίσει τοῦ Συλλόγου τεῦχος «Παιδικῶν διηγημάτων», ὥπερ παρεπέμψθη τῇ ἐκπαιδευτικῇ ἐπιτροπῇ.

Ἐκφρασθεισῶν δὲ εὐχαριστιῶν τοῖς προσενεγκοῦσι βιβλία καὶ γενομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν δεουσῶν παρατηρήσεων ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας, προτείνεται καὶ γίγνεται δεκτὸς ὡς μέλος τῆς Ἐκπαιδ. ἐπιτροπῆς ὁ αἰδ. Κ. Παρείσης, καθηγητὴς τῶν θρησκευτικῶν ἐν τῷ ΖΑΠΕΙΦ παρθεναγωγειώ. Εἴτα ὁ κ. πρόεδρος λέγει ὅτι, ἀναβληθεῖσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναγγωδημάτων τοῦ αἰδ. πατρὸς Καΐδαρος Τοντίνη συζητήσεως, ὁ λόγος παρέχεται τῷ ἐκ τῶν μελῶν βουλομένῳ αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἀναγγωδημάτων.

Πρῶτος λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Κυριακὸς Περδικίδης καὶ διὰ μακρῶν ἀναπτύσσει τὸ ἱστορικὸν τοῦ ζητήματος τοῦ Πασχαλίου καὶ δισχυρίζεται πρῶτον ὅτι η μηνολογία τοῦ Πάσχα πρέπει νὰ διορθωθῇ, ἀν πρόκειται νὰ διορθωθῇ τι πρὸ παντός, διότι η ισημερία ἐπὶ Χριστοῦ ήν τῇ 24 μαρτίου καὶ οὐχὶ τῇ 21 τοῦ αὐτοῦ καὶ δεύτερον ὅτι καὶ τὸ Γρηγοριανὸν ημερολόγιον εἶναι ἐπίσης ἐσφαλμένον, ἐπομένως προκειμένου νὰ ἀπορριψθῇ τὸ Ιουλιανὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γένηται δεκτὸν ἔτερον ἐπίσης ἐσφαλμένον ἔστω καὶ διλγύτερον. Ἐπάγεται δὲ ὁ κ. Περδικίδης ὅτι τὸ ζητήμα τοῦ Πάσχα, καίπερ ἀκαδημαϊκὸν φαινόμενον, οὐδαμῶς τυγχάνει δὲν τοιοῦτο, διότι κανόνες συνόδων καθώρισαν τὰ κατὰ τὸν ἑορτὴν, αἱ δὲ συνοδικαὶ ἀποφάσεις μόνον διὰ συνοδικῶν ἀποφάσεων τροποποιοῦνται. «Οπως ἐπέλθῃ μεταρρύθμισις δέον νὰ συνέλθῃ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ητις νὰ ἐπενέγκῃ αὐτὴν.

Ο δὲ κ. Στ. Βραχάμπης ἐν πρώτοις μὲν παρατηρεῖ τῷ κ. Περδικίδη ὅτι τὰ ισημερινὰ σημεῖα ἔχουσι σχέδιν πρὸς τὸ ημερολόγιον καὶ ὅτι πολλαὶ ἄλλαι κινήσεις τῆς γῆς πολυπλοκοὶ ἄγουσιν ημᾶς εἰς τὸ δύσκολον σημεῖον τοῦ νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ ἐπενέγκωμεν ἔξισθωσιν τοῦ τροπικοῦ πρὸς τὸ πολιτικὸν ἔτος, εἴτα δὲ τῷ αἰδ. κ. Τοντίνη λέγει ὅτι ἂν οἱ ἐν Εύρωπῃ ἡγνόουν τὰ περὶ τοῦ σφαιρικοῦ σχήματος τῆς γῆς κατὰ τὸν ἐποχὴν τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου, ἐγίνωσκον οἵμως τοῦτο οἱ ἐν Ἀνατολῇ, ὡς φανεροῦ-

σιν αἱ καταμετρήσεις τοῦ Ἐρατοσθένους καὶ Ποδειδωνίου. Παρατηρεῖ πρὸς τούτοις ὅτι καὶ τὸ γρηγοριανὸν ημερολόγιον εἶναι ἐσφαλμένον, ἀλλ᾽ εἰπεν ὅτι εἶναι ἀκριβέστερον τοῦ Ιουλιανοῦ. Βεβαίως, ἐπάγεται, η Ἐκκλησία ἔχει σκοπὸν ὑπὲρλότερον τοῦ ἀδρολεῖθαι περὶ ἀστρονομικὸ ζητήματα, οὐχ ὑπὲρ τὸν οὐδαμῶς παρατέχει τὰς προσδόους τῆς ἐπιστήμης. Σημειοῦται δὲ καὶ αὗθις τὰς πρακτικὰς ὀφελεῖσας τῆς παραδοχῆς ἐνιαίου μετημβρινοῦ καὶ ἐνιαίας ὥρας, περὶ οὓς οὐδὲν εἶπον, παρατηρεῖ, οἱ ἀντικρούσαντες αὐτόν, καὶ καταλήγει λέγων διτάκτιθῶς πρόδεσυζητησιν τοῦ περὶ ἐνιαίου μετημβρινοῦ ζητήματος προύτεινε τὸν συγκρότισιν συνδιασκέψεως ἐν Κωνσταντινούπολει, ης γὰρ μετάσχωσιν αἱ ἐνδιαφερόμεναι χάραι.

Τὸν λόγον λαμβάνει αὗθις ὁ κ. Περδικίδης, εἴτα δὲ καὶ ὁ κ. Prétextat. Μετὰ τούτους ὁ κ. πρόεδρος συγκεφαλαιοῖ τὸν συζήτησιν καὶ, θεωρήσας ταῦτην περατωθεῖσαν, λύει τὸν συνεδρίαν.

Κατὰ τὸν συνεδρίαν ταῦτην παρῆσαν πλεισταὶ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ ἀκροατήριον μέγα πληροῦν μέχρις ἀσφυξίας τὸν αἰθουσαν τῶν συνεδριῶν τοῦ Συλλόγου. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διεκρίνοντο καὶ πολλαὶ αὗτιπρόσωποι τοῦ ὥραίου φύλου.

Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδούμενη γαλλικὴ ἐφημερίς *Stamboul*, ἀναγράφουσα τὰ τῆς συζητήσεως ταῦτης, σημειοῦται ὅτι ὁ κ. Περδικίδης εἶπεν ὅτι τὰ ἀναγγώσματα τοῦ αἰδ. πατρὸς Τοντίνη δὲν πρέπει νὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι τοῦ Συλλόγου. «Ἄν μὴ η μηνή ἀπατᾷ ημᾶς, ὁ κ. Περδικίδης οὐδαμῶς ἐποιήσατο τοιαύτην πρότασιν, δὲν ηδύνατο δὲ καὶ νὰ πράξῃ τοῦτο, διότι η δημοσιευσίς η μὴ τὸν ἀναγινωσκούμενων πραγματιῶν κρίνεται ὑπὸ τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ 63 ἀρθρον τοῦ κανονισμοῦ, διότι οὐ τοῦ η έπι τῆς συντάξεως καὶ δημοσιεύσεως ἐπίτιχοπιν ἀναδέχεται τὸν εὐθύνην τῆς ἐν τῷ περιοδικῷ καὶ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ παραδοτήματος, λαμβάνοντα πρὸς τοῦ παρὰ τοῦ Συλλόγου τὸν ἀναγκαῖον πίστωσιν καὶ πᾶσαν πληρεξουσιότητα πρὸς καταχώρησιν ὀλοκλήρων η ἐν περιοδίᾳ τῶν π αρ' αὐτῆς ἐγκρινομένων πραγμάτων περὶ τῆς σημείου προτικοῦ καὶ τοῦ ημερολόγιου διαλέξεων καὶ πρὸς ἐπιδιόθωσιν, ἐν ἀνάγκῃ, τῶν καταχωριζομένων». «Ημεῖς οὐδαμῶς ἀποφανόμεθα γνώμην περὶ τῆς πραγματείας κατὰ πάσον ἐνυπῆσκεν ἐν αὐτῇ τὸ καινόν η μὴ, ἀπεδειξαμεν οὐ μως ὅτι καὶ παρ' ημῖν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγένετο σκέψις περὶ τοῦ ζητήματος, ὁ δὲ κύριος Σπαθάρης καὶ μακράν καὶ ἐμβριθῇ ἐξέδωκε τύποις Μελέτην περὶ τοῦ Πασχαλίου, ἐν η ἐπιστημονικῶς τὸ ζητημα ἐξετέθη.

Τῇ αὔγουστον δευτέρᾳ κηρυχθῆσεται η διακοπὴ τῶν τακτικῶν συνεδριῶν ἐπὶ τῷ θέρετροι.

Ἐταιρεία τῶν μεδατωνικῶν ἔρευνῶν.

Ἄπο τῆς 18 παρελθόντος ἀπριλίου συτεκρότησεν ἐπτά συνεδριάσεις ἡ Ἐταιρεία, παρόντων ἵκανῶν μελῶν, ἀρχιερέων, κληρικῶν, καὶ, κατὰ τὰς τελευταῖς δύο, τῶν ρώσων καθηγητῶν Νικολάου Κρασνοσέλτσεφ καὶ Ἀλεξίου Δημητρεύσκου, τοῦ μὲν ἐν τῷ πανεπιστημίου τῆς Ὄδησσοῦ, τοῦ δὲ ἐν τῷ Πνευματικῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Κιέβου διδασκόντων Ἑκκλησιαστικήν ιστορίαν καὶ εἰδικῶς τὴν Λειτουργικήν. Τρεῖς συνεδριάται κατηναλώθησαν εἰς τὸ χρονίσμον τῆς συστάσεως καὶ τὸν προσθαπικὸν καταταρτισμὸν δύο νέων τμημάτων, τοῦ Τοπογραφικοῦ καὶ τοῦ τῶν Ἐπισκοπικῶν καταλόγων· ὧνομάσθησαν δὲ μέλη τοῦ μὲν πρώτου οἱ ἑταῖροι Χρ. Γ. Πανταζίδης (πρόεδρος), Η. Χ. Ραπτόπουλος (γραμματεὺς), Π. Γ. Παπακωνσταντίνου, Ἐλ. Ταπεινός, Γρ. Ἐγγονόπουλος Γρ. Κακάβας, Β. Α. Μυστακίδης, Σ. Βραχάμης (διάτινος ιστορικὸς ἔξετασιν τοῦ κλίματος) καὶ Δ. Καλέμης, ὃν ἑκατός ἔχει ἐκδεδομένην τοπογραφικὴν τίνα διατριβήν, τινὲς δὲ καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας· τοῦ τμήματος τῶν ἐπισκοπικῶν καταλόγων ὧνομάσθησαν μέλη οἱ καὶ Ἐλ. Ταπεινός (πρόεδρος), Dr A. Mordinann, Γρογ. ιεροδ. Κωνσταντίνος, Α. Λεναντ, N. B. Χρυσανθίδης, Γ. Π. Βεγλερῆς, Ἡλ. Ἀλεξανδρίδης, Γρ. Κακάβας, Β. Α. Μυστακίδης καὶ Μ. I. Γεδεών. Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς ἡ ιουνίου, γενομένων τῶν ἀρχαιερεσιῶν τοῦ ΚΑ' ἔτους, ἔξελέγησαν, πρόεδρος ὁ κ. Γεωργιος Π. Βεγλερῆς, γενικὸς γραμματεὺς ὁ κ. Β. Α. Μυστακίδης, ταμίας ὁ κ. Μάρκος Βασιλείου καὶ βιβλιοθέλαξ ὁ κ. Η. Γ. Παπακωνσταντίνου· ἐν δὲ τῇ τῆς 13 οἱ πρόεδροι (καὶ γραμματεῖς) τῶν τμημάτων, Ἀρχαιολογικοῦ Ἡλ. Ἀλεξανδρίδης (καὶ Ε. Σαραφόπουλος) καὶ Ιστορικοῦ Ἡλ. Τουργούτης (Ν. Μ. Μαρούλης). Πλὴν δὲ δύο εἰδιτηρίων λόγων τῶν καὶ Δ. Γ. Μοστράτου διδάκτορος καὶ καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας καὶ Χρ. Γ. Πανταζίδου, σχολάρχου Ταταούλων, νέων μιλῶν τοῦ ιστορικοῦ τμήματος, ἀνεκοινώθησαν τέσσαρες μὲν γνωμοδοτήσεις τῶν ἑταίρων Ἀνθίμου τοῦ θεοφάνης μητροπολίτου Ἀμαδείας, Emmanuel Augeray ιερέως ἐν Rouen, Μ. I. Γεδεών καὶ Ἡλ. Ἀλεξανδρίδηου ἐπὶ τοῦ θέματος «Τί σημαίνει ιστορικῶς καὶ κανονικῶς ὁ τίτλος «προέδρου» καὶ ὁ «τόπον ἐπέχοντος» προσθγαφόμενοι ἐνίστε εἰς ἀρχιερατικὰς ὑπογραφάς»,¹ μία ἐκθεσίς μουσικῆς τίνος ἐπιτροπείας, καὶ τινες ιστορικαὶ καὶ ἀρχαιολογικαὶ πληροφορίαι.

Τῶν ἀνακοινώσεων τούτων ὄμοιογουμένως σπουδαῖα ἥν ἡ «περὶ Δαμιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως», ἥν ἐπέστειλεν ἐξ Ἅγιου Ορούς ὁ ἑταῖρος Ἀλεξανδρός Εὐμορφόπουλος Λαυριώτης, οὗ τίνη φιλοπονίαν πολλάκις ἐπήνεσεν ἡ Ἐταιρεία· τοῦ Δαμιανοῦ τούτου προσήκθη καὶ τι ἔγγραφον, ἐν ἀντιγράφῳ καὶ δὴ γεωτέρῳ σωζόμενον, ὡς καὶ γεωτερόν τι σιγίλλιον τοῦ πατριάρχου Τημιθέου Β', κυροῦντος τὸ προπογούμενον. Ως συμπέρασμα τῶν ἐπὶ τούτου συζητήσεων ἥν ἡ ζήτησις πληροφοριῶν τινῶν ἀναγκαιοτάτων, ὃν ἀνευ τὸ πρόσωπον τοῦ Δαμιανοῦ κινδυνεύει νὰ θεωρηθῇ μυθικόν· διότι ἀναφέρει μὲν

1) Ταῦτα ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ ὅπ' ἀριθ. 28 καὶ ἡμερ. 2 μαΐου τεύχει τῆς «Ἐθδομαδιάκις Ἐπιθεωρήσεως».

ὁ κ. Μ. I. Γεδεών ἐν τοῖς «Πατριαρχικοῖς πίναξι» Δαμιανόν, ἀλλὰ μὴ πεισθεῖς ὅτι πρὸ τοῦ 970 καὶ κυρίως μεταξὺ 950—970 ἦν δυνατὴ ἡ ὑπορρίψις τοῦ πατριάρχου τούτου, τῶν τότε χρονογράφων ἀκριβῶς χρονολογούντων, ἐνόμισεν αὔτὸν ἀρχιεπίσκοπον Βουλγαρίας, σκλετερισθέντα πατριαρχικὸν τίτλον, ὃν ἀφήρεδεν ἀπ' αὐτοῦ ὁ Τζιμισκῆς. Ἐτέρα ἀνακοίνωσίς τοῦ αὐτοῦ λογίου μοναχοῦ περὶ τῆς μονῆς Ἁγίας Τριάδος Περδικάρη, πολλὴν ἥγειρε συζητησίν, καθόδου αἱ ἐν τῷ ἔγγραφῳ (ἀπὸ τοῦ 1240) φερόμεναι τοποθεσίαι Σαρωμᾶ, Ζωμιάτων, Ἐβραΐδος, καὶ τὰ «παντοκράτοριν δίκαια» εἰσιν ἡμῖν ἄγνωστα τέως, ὡς τοποθεσίαι Κωνσταντινουπόλεως, εἰ καὶ ὁ κ. Ἀλεξανδρίδης ἐνόμισεν ὅτι ἡ λέξις Σαρωμᾶ πιθανῶς παρεθύρηται εἰς Σαργασίκι, ὃ δὲ κ. Γεδεών ὑπέμυνεν ὅτι κτίματά τινα Περδικάρη ἔκειντο (τῷ 1400) περὶ τὴν Ηύλην Πολυανδρίου (Ἐδιρνή-καπι). Τέσσαρας βυζαντινὰς ἐπιγραφάς ἐκ Μακροχωρίου, τέως ἀνεκδότους, ἀνεκοίνωσεν ἐπανειλημμένως ὁ κ. Μ. Γεδεών, ὑποβαλὼν καὶ σχεδιογράφημα τοῦ βυζαντινοῦ πύργου τοῦ χωρίου τούτου, χαραχθὲν ὑπὸ τοῦ δοκίμου ἀρχιτέκτονος κ. Πατρόκλου Καμπανάκη, διτις θέλει προσαγάγει προσεχῶς καὶ τὸν ἀπαιτούμενον χάρτην, ὅπως δειχθῇ ποῦ ἔκειτο ὁ πύργος, τὸ κοιμητήριον, ὃ ἀνεγερθεῖσα δεξαμενὴ τοῦ χωρίου κλπ.

Ἐκ τῶν ιστοριῶν διατριβῶν ἀξια σημειώσεως ἔστιν ἡ τοῦ κ. Πανταζίδου «Τὰ παρ' Ἑλληνοὶ παιδαγωγικά κατὰ τὸν ΙΖ' αἰῶνα», λαμπρὰ δὲ καὶ ἡ μελέτη τοῦ κ. Μάρκου Βασιλείου «περὶ τῆς ἀλλοιώσεως, ἥν ύπερτη ἡ μουσικὴ γραφὴ τῶν βυζαντινῶν, ἀπὸ τοῦ Ι' αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν». Ὁ κ. Μ. Βασιλείου, γνώστης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν καὶ τῆς εὐρώπαικῆς μουσικῆς καὶ κάτοχος ἑνῶν γλωσσῶν ἀπὸ πολλοῦ ἐπεδόθη εἰς ιστορικάς ἐπὶ τῆς μουσικῆς μελέτας, τὰ δὲ συμπεράσματα αὐτοῦ φαίνονται πείθοντα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΚΑ.—«Ἡ περὶ τῆς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ συγκοινωνίας τῶν δύο κόπων δεῖ τῆς Ἀττανέδος πραγματεία τὸν κ. Π. Καμπανάκη. — ΧΡΟΝΙΚΑ.—Τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Fr. Arago. — Νέαι ἱερεῖαι τοῦ κ. Μοΐσου. — Ο γραϊογκός χάρτης τῆς Σερβίας. — Ἀνακάλυψε προέξοδον σκαλετῶν.

Ἐν τῷ Ἐβδομάδια ἐπιθεωρήσει τοῦ Νεολάργου ἐδημοσιεύθη ἐν πέντε τεύχεσι (ἀριθμ. 29—33) τραγουδεῖα τοῦ γνωστοῦ ἀρχιτέκτονος καὶ καλοῦ ἡμῶν φίλου κ. Π. Καμπανάκη, ἐν ᾧ οὕτος πραγματεύεται τὸ ζήτημα τῆς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ συγκοινωνίας τῶν δύο κόπων διὰ τῆς Ἀττανέδος Αττανέδης, προσεχῶς μεταξύ της Σερβίας. — Ανακάλυψε προέξοδον σκαλετῶν.

Μετ' ἐπιστηδίας διεξελθόντες τὴν μελέτην ταύτην, έθαμψαμεν ὁμολογούμενως τὴν εὔρεσίν τοῦ κ. Καμπανάκη, δι' ἣν οὕτος κατέρθωσεν ἐν τῷ μελέτη ταύτῃ νὰ συνδυάσῃ τὰς ὑπὸ πικνοῦ μυθικοῦ πέ-